

VENTA

30 exemplars 4 pesseta

Un número solt
5 cèntims

ADMINISTRACIÓ

Carrer de Ponent, 1, 1.^a
(Bussó baix à la escala)Surirà llum puntualment
tots los divendres.

PERIÒDIC POLÍTIIC VERMELL

SUSCRIPCIÓ

ESPAÑA
Un trimestre 4 pessetaEXTRANJER
Un trimestre 2 pessetasLAS SUSCRIPCIONES
se pagan per adelantatLos pagos poden ferse
en sellos de 15 cèntims
ó en timbres
especials pera periòdics

LO NAFRAT DE OLÉRDOLA

— Y donchs, ¿cóm li proban las ayguas, señor Quico?
— ¡Ay, mossen Llúpia!... Lo meu mal no 's cura ab altres caldos que 'i vi ranci, ni 's calmará d' altre modo que ab bonas cataplasmas de pollastre barrejadas ab Xampany!.....

13. A iniciativa de la *Comisión Organizadora*, de *Barcelona*:
 «Himno revolucionario anarquista.»
 Premio: Suscripción popular de diez céntimos a una peseta.
 14. Tema propuesto por la *Sociedad de Toreros*, de *Barcelona*:
 «Poesía en verso «La mujer en la historia y en la humanidad.»
 Al poeta que mejor cante la mujer libre en el porvenir, y describa su situación social en la antigüedad y durante la época presente con mayor riqueza de datos, se le concederá un premio de ciento veinticinco pesetas.
 Si no se presentase ninguna producción susceptible en verso, se dará el premio al poema en prosa que fuese completamente este tema.

BASES DEL CONCURSO

- 1.º El Jurado se compondrá de tres individuos nombrados por la *Comisión organizadora* y uno más por cada concurrente, quien le nombrará al entregar el trabajo, con objeto de que los juzgados tengan directa participación en el nombramiento de sus juzgadores.
- 2.º No se determina fórmula alguna para la presentación de los trabajos, pudiendo ser bien plegos cerrados según la general costumbre, ó abiertos, conteniendo el nombre del autor ó pseudónimo, á voluntad del concurrente.
- 3.º El plazo para la entrega de los trabajos se cerrará el 27 de Octubre.
- 4.º No se determina idioma para las composiciones, admitiéndose, pues, en cualquier lengua viva.
- 5.º No se determina extensión para los trabajos, pero serán preferidos los más concretos y ricos en datos, citas, argumentación, ciencia, etc.; prefiriéndose, asimismo, el mejor fondo á la mejor forma.
- 6.º La *Comisión organizadora* se reserva el derecho de publicar los trabajos como mejor le parezca; pero no se opondrá á que los autores los publiquen como les plazca.
- 7.º Asimismo se devolverán los originales que se reclamen por los autores; como también se publicaran los trabajos, ó parte de ellos, aunque no sean premiados, que se juzgan dignos de ser conocidos.
- 8.º El premio de *Himno revolucionario anarquista* se entiendo entregando el total íntegro de la suscripción popular si resulta el autor á la vez de la letra y de la música. Pero si resultase de dos autores, se distribuirá por mitad á los dos. Si resultase desierto el tema, la *Comisión organizadora* podrá emplear lo recaudado, ya para la impresión en un tomo de los trabajos premiados ó por lo que juzgue más conveniente para la propaganda. Con esta condición se admiten los donativos para el *Himno*, teniendo en cuenta la capacidad que se desea y la dificultad de consultar á cuantos contribuyan á la suscripción.
- 9.º Los trabajos se dirigirán á Pedro Marín, de la *Comisión Organizadora del Certamen Socialista*, San Olegario, 2, 1.º, Barcelona.

La *Comisión Organizadora*

CARTAS DE FORA

Premiá de Mar 12 Agost 1885.

Estimat enemich d' injusticias: Vaig á donarll alguna noticia d' aquesta població degradada, y dich aixó perquè aquí la classe obrera té completament abandonats sos drets, y descurada la instrucció, lectura de periódics y assumptos de treball, venint á formar de aquesta manera un tipo tonto y llinat com un molla, salvo honorables excepcions, servint aixís los interessos de sos explotadors.

A pesar de distar aquest poble tan poch de Barcelona, s' está treballant de las 5 del mati fins aprop de las 8 de la nit. Ademés tenim un Ateneo para tenir als obrers més fermats; allí no 's parla més que de jocs, balls y simpatías: res de treball. Quins llástima, pobres obrers! com es gobernat pels burgesos, se fa sa voluntat; tenim reunió y 's obrers ab lo cap baix, sense pliar, com si fossin criminals; venen eleccions y votan á gust de sos amos. Venint que falsa dignitat! ¡veriet que sembla mentida! que siguem á tres passos de Barcelona! donchs es tal com el dich, y tal vegada molt més.

Y pers acabarlo d' enpatiflar s' ha establert una escola titulada *El sagrada adoración de Jesús*, ahont lo mestre diu que ensenyará molt religioisament, no parlant en cambi de res de ciencias. S' haurán proposat que no sapiguem més que fe á cambi de mercede caminar ab quatre potes!

A. A.

DRETS Y TORTS

L' home á la vida té dret y ni treballant pot viure; l' home té dret á ser lliure y per tot troba 'l fuer.
 L' home té dret á emitir quan vulga sos pensaments, y 'l tractan com delinqüent si tal dret vol exercir.
 L' home té dret á associarse... y es un crim l' associació sense la prèvia sanció de què 'l sot incutarse.
 L' home té dret en tot cas de donar al Poder mitjà, y 'l Poder sempre 'l crida: —Si 'l heas ab mi... rebrás!
 L' home té drets importants ab la germano que 'l lliga, y una llei á ser l' obligo lo butxi dels seus germans.
 L' home té l' dret de conciencia, y una religió li imponen

Los que 's drets robárril gosen fent amarga sa existencia.
 Aixó es que ab semblants fets tenen l' home engrillat, parantli de Llibertat y negantli tots los drets.
 Tots no, que si be regira la xerxa que tant l' enreda, un dret encara li queda: lo dret de... torrar un tim.
 Puig si be lo suticia té cívich devant la llei, no 's hi queda altre remey que buscarlo á l' altra vida.
 Y si en la vida dels morts son las lleys inviolables, contra nombres insalvables no hi valen ni drets ni torts.

Part de la Lata

Lo partit conservador está fet una olla de grills.

En Romero Robledo, cansat ja d' anar sol y preferint anar mal acompanyat, convensut segament de que las actuals institucions sols dispensaran lo favor del poder als quins s' arrimín á Cánovas ó á Sagasta, se prepara á fer lo salt mortal polítich n.º 3015, tornant com mansa ovella al remat de la gent d' ordre, després de haverne dit santas pestes com tots sabem, y després d' haver format entre l' element més democrátich de la monarquía.

Aixó serà no tindre decencia política, tant com vulguin, pero es saber fer carrera.

En nostres polítichs las ideas, la conseqüencia y la vergonya es lo de menos. Y en Romero Robledo es dels que més abusan de tals circumstancias.

Pero aném á la olla de grills en que s' ha convertit lo partit conservador.

En Cánovas está disposat á rebre ab los brassos oberts lo retorn del lastre del desvergonyiment á sas filias, y en cambi la plana major del partit, donant casi una lliadó de decencia política á son jefe, refusa 'l nou comparenyerisme ab lo sublevat de 1885. Y en Cánovas, ab aquella modestia, no que Deu li ha donat, sino que ell s' ha pres, ha dit á sos partidaris que en lo seu partit ningú més que ell governava, y de consegüent qui no estés conforme ab lo que ell feya ja podia anarsen. Aixís m' agradan que s' presentin certs polítichs tals com son: esquitxos de rey absolut.

Y ja la tenim armada. Si entre l' *patriotisme* de tots no s' troba una formulilla pera compaginar aquest enredo, es fácil que 'ns toqui als descamisats lo consol de divertirnos ab la gent de la suprema sabiduría, del orgull y de las irregularitats.

Aixó de trobar alcalde de Madrid després dels descubriments de las *lateralias* ha costat al govern un ull de la cara.

Per fi ha carregat ab lo mort y periodista, aquell Mellado autor de la proposició contra la reelecció dels regidors, y actualment director del diari equilibrista de Madrid *El Imparcial*. Veurém ara si prácticament en la alcaldía de la vila del os faré lo que deya quan teóricament se declarava contra 'l caciquisme al presentar sa proposició.

A nosaltres nos sembla que succehirá... Lo de sempre pelar al país.

¡Quan dich que aixó del Peral sembla una comedia de màgica ó un anunci d' algun titiritero!

Las probas del dítxo subinari, que tenen de ser molt secretas, ara diuhen que 's farán á Sant Sebastiá, ahont hi ha la cort, á fi de que los *patriotas* de la sanch blava pugan enterrarse.

Vaja, lo secret del nunci.
 Y un' altra ridiculesa que ategir á la llista del barco peix.

Que molt serà que al final no resulti burro.

Acaba de morir á Italia Benedetto Cairoli, un dels antics garibaldins que més contribuí á la unitat italiana, y que per haver renegat

luego de la república arribá á president del ministerio de la monarquía de Savoia, al igual del mateix Crispi, que avuy encara ho es.

Ja esta vist que en política, tan aquí com allí, la conseqüencia y la apostasia es lo que més obra las portas del poder.

Y al morir aquests grans homes may perden res los pobles.

S' assegura que ha dit en Torneo, respecte á la tornada d' en Romero Robledo al partit conservador, que si aquest cabriolista polítich entra per una porta, ell, en Silvela, en Villaverde y en Cos Gayon surtirán per una altra.

Y llavors l' estat major del partit de las conservas, quedaria: Cánovas, capitá, y Romero y Pidal, tinentes. Consti que m' agradaria que aixís succehis.

Pero no tingan cuydado.
 Ja se sacrificarán pel *be del país* á fi de continuando explotant tots junts ab santa pau y amistat.

Acaba de publicarse á Madrid una novela ab lo títol de *Jaque á la reina*.

Convé aclarir un concepte: la obra no es original de cap membre de la conjura ni de cap altre monárquich dels que perden la paciència esperant lo poder.

No vagin ara á pensarse... Lo natural que s' desprece de tan expressiu títol.

Dilluns y dimars corregué á intervals per Barcelona la noticia de la mort del Sr. Rius y Tauler, que afortunadament luego resultá bola.

Y dihem sfortunadament, porque per dolent alcalde que sigui malehit lo mal que li volém com á persona, y ademés si ell se moria ó deixava de ser alcalde es casi segur que 'l que entraria de nou ho faria tan malament ó pitjor que ell, y ja diu lo dítxo que 'val més un boig conegut que un sabí per coneixe.

Ab aixó, que 's posi aviat bo, torni á empuñar lo cetro ¡dich! la vara, y ab uns quantistiberis pera inaugurar la reforma de Barcelona, lo tornarem á tindre com nou.

Ja s' diu que no es sols en Romero Robledo lo qui tracta de tornar al partit conservador.

Be que 's altres no tenen de tornarhi, perquè encara no hi han figurat; pero s' assegura que hi van.

Y son *nada menos* que 's *demócratas* Martos y Casola.

Ja no més hi faltaria en Castelar pera que 's conservador arpeleguessin tot lo notable...

En renegats y traydors á sas ideas.

Estém en la época de las festas majors á Catalunya, y en casi totes ellas, igual que en las *verbenas* de Madrid un sant ó santa fa d' alcahor de la broma, en mitj d' una gent devota com nosaltres mateixos.

Ja fora hora de que 's pobles pensessin seriament en treure 's *mamarraxos* de sas festas, engagent tots los sants á dida.

Un delegat d' Hisenda va anar á Requena (Valencia) á cobrar la contribució.

Donchs se trobá que allí no hi havia alcalde, ni Ayuntamiento, ni secretari, ni aguzil, ni jurat municipal, ni serenon, ni cap esquitx d' autoritat: vamos, que vivian en plena anarquía.

Y lo pitjor pels governants es que 'l poble 's troba be aixís, perquè no tenint ja de que fer mànegas pera pagar impostos, troba que suprimint las autoritats també quedan suprimidas las contribucions.

Vetaquí un sistema de fer revolució que podria donar grans resultats ab molts menos perills que acudint á las barricadas.

Nostre apreciat colega de Berga *El Bergadán*, en son darrer número publicat lo dissiapie de la semana pasada, dona un crit á la premsa de Barcelona pera que s' occupi d' uns fets ocorreguts á Gironella ahont s' han posat presos á cinch individuos de conducta intachable, que feya en aquella fetxa 22 dias que estavan incomunicats, conta 'l citat colega, per un petardo que estalla en nostra ciutat lo dia 19 de Juliol prop de la porta de la casa d' un fabricant de aquell poble.

No estranyi res *El Bergadán* en materia de

petardos. Lo cacique que vol exterminar a sos enemichs se fa rebentar un petardo prop d' ell, cuydant be de no pèndrehi mal, y ja té arma pera perseguir a qui li dona la gana.

Y si vol més datos vagi a Sabadell, Tarrasa, Olesa y molts altres punts que n' hi donaràn rahó.

Corre la bruixa de que en lo meeting de la Lliga Agraria que próximament se celebrará a Berbastró, pensan alguns proclamar la necessitat de no pagar cap contribució.

No tingan por de que succebeixi. Per algo a la citada Lliga hi ha 'ls Gamazo y demés colla de vividors polítics, pera impedir que 's fassi res práctic y radical en favor del contribuyent.

Valgam lo porch de Sant Antoni si prenguéssu peu la fatera de no pagar!

Quina escombra de sangoneras ab poch temps!!

Nos escriuen de Vilaplana un fet que fa esquecer de riure.

Un senyor que volgué ésser representant a las Cortes per aquell districte, quan las últimas eleccions de diputats pagá tots los vots a bon preu, decidint los electors venuts ferne milloras al cementiri y nombtant depositari al alcalde, que si be mereixia caminar ab quatre potes per son talent, en cambi presumia tant de religió y home de conciencia, que be se li podia confiar l' ànima... pero no 'ls diners, perque ara ha desaparegut ell y 'ls quartos, y feuli un nus a la cua.

Está vist que 'ls que volen salvar l' ànima no deixan may escapar un quarto per profit del cos...

Encar que sia irregularisantlo.

Vaja, que aixó de la coalició republicana no sura, a pesar de tots los bons desitjos del petar minutí dels respectius coaligats partits.

Aixó de las jefaturas son sempre la poma de la discordia per tot arreu.

Mentres gran número de periódichs se coaliguen los jefes callan, y ara surt un comité federal de Madrid dihent que cap coalició pot considerarse tal si no es fets ó acceptada pels jefes del partits.

Y ara aneuli al darrera ab un flaviol sonant a la coalició y als esforços de la premsa, pera que pogan donar fruit en lo terreno revolucionari.

Que es precisament en lo que més convé.

Lo recaudador de la sucursal del Banc de Espanya a Murcia, ha desaparegut.

Desconsolats los fondos que guardava, han fugit també darrera del recaudador.

Los tribunals, la Guardia civil y 'l Govern están en aque-tos moments ocupantse de fer un nus a la cua dels fugitius.

Y nosaltres dihent: —Alá ell se las arreglin.

Diu lo telégrafo que al visitar-se 'ls emperadors d' Austria y d' Alemanía, s' abressaren derramant llágrimas.

Y lo que son las cosas.

També 'ls pobles derraman llágrimas pensant en aquestas escenas.

Per molts d' altres que 'n son conseqüencia.

La falta d' espay que se 'n determina en aquest número per la inserció de la convocatoriá del Certamen socialista y la publicació de una caritadura de plens, fa que no haguem deixat llistos en aquest tots los assumptos de noticies de fora ni publicuém gabiá ni correspondencia.

En lo número próxim ho farém.

LA PITJOR CARGA

Que l' ayre pesi tal quel, que encara pesi més l' aygua, que pesin molt més las rocas y més que elles las montanyas, que pesi la terra justa més que aygua, rocas y ayre; que pesin del firmament molt més que la terra 'ls estrels, que tot aixó ben unit no tindrà foras bastante per pesar com una dona llesta, bruta y rondinyera.

Pico, Abas y C.

Lo sarria negra de Sant Quintí de Mediona ha bramot lo següent desde 'l cubell de la bojeria mística d'aquella parroquia, copiat (al peu de la lletra):

«Germanes meus: Era 'l dia 9 de Maig quan una canda d' impia de diferentis nassions solemnizaren a Roma una manifestació dedicada al monument d' un home que havia sigut lo més gran perseguidor del papa, un home lo més herege, lo més impio, lo més desenfrenat; un home de sentiments diabòlics; y en fi, germanes, l' home més malvat de la terra. Y sent aixís, germanes meus, com vould vosaltres que la Verge pugui detindre la mà del seu fill, fect con ferre a Roma santa aproba al seu vicari Y ja hagué vist del món que se os han cremat las vinyas, no quedantni un rahim; y sabéu que es aixó? Es que Deu no ha pogut contenir més, y ha descarregat la seva mà sobre vosaltres.»

No sé aquí verament que admirar més: si la bestiesa sagrada del esquit d' Esperit Sant ó la estupidés que 'ls feligresos necessitaren pera sentir sense vomitar tals embusterias y mamaratxadas.

En justa vengansa d' haverse aixecat a Roma un monument a Giordano Bruno, Deu ha cremat las vinyas de Sant Quintí de Mediona. ¡Recristo, quina il·logical! Y aixó es justicia divina, segons diu un sa cerdotí!

¡Ba! ara comprench alló que deya un sabi: «Si no hi ha Deu es precis inventarlo.»

Natural: pel gust d' anar contra ell tota la gent de be...

Si fos veritat que fes lo que li acumulan alguns de sos més caracterisats defensors.

Lo bisbe de Teruel s' ha tocat del bolet ab todas las reglas del art, tenint de suprimirli lo de donar benedicions pera portarlo a un manicomi.

Y vetaqué que si las facultats de la inteligencia son las de l' ànima, ¡qué fa parada la Providencia catòlica al saber que un de sos escullits está que l' ànima li ha fet llufa?

Es molt trist aixó que tindre de confiar a un metjot la curació d' una ànima, quan tant s' hi podria lluhir Deu Vostre Senyor ab algun miracle.

Per haver afanat uns quants culs de cirí lo sagristá de la ermita de la Soledat de Casa Tejada (Cáceres), lo capella va depositarli un cas de dits a la femosia y un magatzém de peus al punt de la persona que fou cos del delicté en los ciris.

Aquell reverent no permet de cap modo que ningú li estafé 'ls culs que ell vol a sa disposició, per xich ni gros que siga 'l cirí.

Un burot negre que fa de mestre en una escola de Saragossa, ha clavat tal trompada a un seu deixeble, que 'l pobret ha tingut de fer llit.

Enterats los pares del noy, volian portar lo assumptó als tribunals; mes se conta que 'ls han fet desistir ab amenasas per un costat y ofertas per altre, a h de que no se sapigués la fajaña d' aquest sotana.

Aquestas enfermetat no poden curarse més que repetint las fregas del any 35.

L' enganya-ánimas de Mollerusa ha pujat al replá de las butradas piadosas y s' ha desfogat tant contra 'l monument aixecat en la capital de Italia a Giordano Bruno, que fins ha arribat a dir que si ell se trobés a Roma faria desapareixe la estatus que tant de cor-agre dona al papa.

Si que es una llástima que no 's puga enviar aquest perdona estatuas a la ciutat que 'ls catòlich ne diuen eterna.

Poter allí li curarian aquesta debilitat del cervell que té.

Mostrada per las barbaritats que diu fentli d' apuntador l' Esperit sant.

Una esposa de Jesucrist d' un convent de Vigo, ha passat a la categoria de mare per partida doble.

Per ara no se sab que la Providencia hagi demanat satisfacció a cap molset reverent de aquella ciutat.

¡Tindria tanta feyna 'l marit diví si tingües de capficarse en aquestas triquinnyuelas matrimoniales!

Ja s' ha salvat la religió a Barcelona. Lo carrer del Cuch, a perició de varios vehíns que tenim de suposar catòlics, apostòlics y romanos, cambiara son nom per carrer de la Verje del Pilar.

Aquí lo més tonto hi lluce, que tan gran disposició es perque a la religió no se li figi la cua.

Un escola de la iglesia del Bonsuccés, de Madrid, ha fugit emportantse dos calzers de plata.

Dimoni! y que prompte se li desarròlli la carrera de la devoció al aprofitat mocó.

VERITATS REVOLUCIONARIAS
L' aniversari més digne de la Revolució Francesa fora una Revolució social universal.

Per cada gota de sanch de rey que 'l poble llensa, lo rey llensa un riu de sanch del poble.

Durant molt temps a Fransa lo rey feya servir de jugar al poble; més tart lo poble jugá tant ab lo rey que l' arribá a trencar.

Moltas vegadas, pera fer los fonaments de la llibertat, se necessita la sanch d' un rey.

F. TIANA.

CANTARELLAS

Las donas y 'ls capellans en una cosa se semblan: que 'l que diuen ab paraules es lo revés del que pensan.

Tan m' agrada, bona moxa, podé' abar a ton cosat, que hi vendria tot lo dia... si 'm paguessis lo jornal.

En este mundo traïdor nada hay verdat ni mentira, tot es segona lo que diu lo senyor de las patillas.

Entre llopa, frans y monjes, ple de bruticia está Espanya; per poder netejarla necessita una escombra.

CARDON SALAMÉ.

XARADAS

Desde Paris m' anuncia la dos quart de la total, qu' una hu-frer-uard m' envia contentos, qu' ho diria, lo vestit de un general.

J. PRATS N.

ROMBO

Sustituir los pichs ab letras que llegidas horizontal y verticalment donguen los següents resultats: primera, consonant; segona, tothom ne té; tercera, idem; quarta, carrer de Barcelona; quinta, ciutat estrangera; sexta, número, y sétima, consonant.

X. X.

GEROGLIFICH

XX
XX
XX
VIII

D. BARRINA.

SOLUCIONS
A LAS CANTARAS DEL MUNDO PASAY

XARADA.—PRIMA VE-TE.
GEROGLIFICH.—DE SET A TRES VAN SIS.
TRINCA-CLOCAS.—Capellans.

Sortija piramidal
de la política colla,
per veure qui trenca l'olla
del sufragi universal.